

Sygn. akt VI Ga 271/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Sędziowie: SO Beata Hass-Kloc

SO Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: Agnieszka Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko: (...) Spółce z o. o. w likwidacji w S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w T. V Wydziału Gospodarczego z dnia 5 kwietnia 2016 r., sygn. akt V GC 375/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki z o. o. w likwidacji w S. na rzecz powoda (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 44.500,45zł (czterdzieści cztery tysiące pięćset złotych, czterdzieści pięć groszy) z odsetkami od kwot:

-27.110,06zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 11.06.2015r.

-12.662,98zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11.06.2015r.

-956,71zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11.06.2015r.

-2.205zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11.06.2015r.

-1.565,70zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11.06.2015r.

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.974zł (dwa tysiące dziewięćset siedemdziesiąt cztery złote) tytułem kosztów procesu.

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.626zł (cztery tysiące sześćset dwadzieścia sześć złotych) tytułem kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 271/16

Uzasadnienie wyroku z dnia 1 grudnia 2016r.

W postępowaniu elektronicznym przed Sądem Rejonowym L. Z. w L. powód (...) Wierzytelności Niestandardowy Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. – pozwem wniesionym w dniu 11 czerwca 2015r. – domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Sp. z o.o. w likwidacji w T. kwoty 44 500, 45 zł, w tym : 27110.06 PLN-tytułem niespłaconej kwoty kapitału - data wymagalności 2012-08-10, 12662.98 PLN - tytułem odsetek karnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela od kwoty niespłaconego kapitału za okres od dnia występowania zaległości w spłacie do dnia 2014-11-30 wg stopy procentowej wskazanej w umowie każdorazowo nie wyżej niż stopa odsetek maksymalnych -data wymagalności 2012-07-11, 956.71 PLN - tytułem kosztów wezwań, upomnień i opłat poniesionych przez poprzedniego wierzyciela - data wymagalności 2012-08-10, 2205.00 PLN - tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela za okres od daty zawarcia umowy bankowej do dnia jej rozwiązania wg stopy odsetek określonej w umowie nie wyżej niż stopa odsetek maksymalnych - data wymagalności 2012-08-10, 1565.70 PLN - tytułem odsetek karnych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP naliczone od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 2014-11-30r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie - data wymagalności 2015-06-11. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z braku zapłaty przez pozwanego kwoty kredytu zaciągniętego w (...) Bank S.A. w W. w pierwotnej wysokości 48 394, 70 zł. Na podstawie umowy o przelew wierzytelności, powód nabył od (...) Bank S.A. wierzytelności wobec pozwanego z prawem naliczania odsetek. Jeszcze przed podpisaniem umowy przelewu, pierwotny wierzyciel pozwanego wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny, który skierował do egzekucji, jednakże postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do wyegzekwowania całości należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym i komornik umorzył postępowanie egzekucyjne.

Pozwany (...) Sp. z o.o. w likwidacji w T. nakaz zapłaty wydany w epu zaskarżył w całości, wnosząc o odrzucenie pozwu ewentualnie o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu przyznał, że zawarł umowę pożyczki z (...) Bank S.A. na zakup pojazdu oraz że Bank wystawił na pozwanego bankowy tytuł egzekucyjny, który następnie został zaopatrzony w klauzulę wykonalności i dlatego, zdaniem pozwanego, pozew powinien być odrzucony na podstawie art. 199 § 1 kpc. Ponadto, według pozwanego, powód nie udowodnił skutecznego przejścia wierzytelności objętej umową. Pozwany nie został poinformowany o przelewie. Z tych przyczyn, zdaniem pozwanego, powództwo powinno być oddalone. Pozwany pismem z dnia 09 grudnia 2015r. wniósł o oddalenie powództwa, kwestionując że jest zobowiązany w stosunku do powoda (...) Bank S.A. do zapłaty w jakimkolwiek zakresie. Zdaniem pozwanego, na okoliczność zakupu wierzytelności powód złożył do akt sprawy niezidentyfikowaną umowę, podczas gdy to obowiązkiem powoda jest wykazanie dochodzonej wierzytelności, jej istnienie oraz wysokość. Zamierzonego skutku w powyższym zakresie nie może odnieść wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny, bo wiąże on tylko strony w nim wskazane, a poza tym, jak wskazał pozwany, został on uznany za niekonstytucyjny. Pozwany podniósł także zarzut przedawnienia dochodzonych pozwem należności, do którego jego zdaniem doszło dawno temu.

Powód w odpowiedzi na sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty pismem z dnia 21 stycznia 2016r. podtrzymał żądanie pozwu. Wskazał, że żądanie odrzucenia pozwu jest niezasadne, bo bankowy tytuł wiąże tylko pozwanego i bank, który taki tytuł wystawił, natomiast pomiędzy powodem i pozwanym sprawa o roszczenie pozwem dochodzone wcześniej nie była prowadzona. Pozwany zawiadomienie o przelewie odebrał. Powód udowodnił skuteczne nabycie w stosunku do pozwanego wierzytelności objętej umową kredytu od poprzedniego wierzyciela, a wskazują na to: 1/ otrzymane od poprzedniego wierzyciela pozwanego dane osobowe pozwanego, 2/ dokumenty potwierdzające istnienie zadłużenia pozwanego wobec poprzedniego wierzyciela, 3/ umowa o przelew wierzytelności zawarta pomiędzy powodem i poprzednikiem prawnym pozwanego, 4/ wyciąg z wykazu wierzytelności objętych umową o przelew wierzytelności dotyczący pozwanego podpisany przez osoby reprezentujące poprzedniego wierzyciela i powoda, 5/ zawiadomienie o cesji wierzytelności. Odnośnie zarzutu przedawnienia powód uzasadnił, iż termin ten wynosi 3 lata i zaczął bieg od daty doręczenia pozwanemu pisma z wypowiedzeniem umowy kredytu przy doliczeniu 30-dniowego terminu

wypowiedzenia umowy, czyli roszczenie powoda stało się wymagalne w dniu 26.06.2012r. W wypowiedzeniu umowy została wskazana wysokość zadłużenia na dzień 14.05.2012r. przed wypowiedzeniem całej umowy, czyli gdy cały kapitał nie był jeszcze wymagalny, stąd różnice w wysokości kwot dochodzonych w pozwie.

Na rozprawie w dniu 23 marca 2016r. pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, że złożona jako dowód umowa przelewu wierzytelności nr (...) stanowi dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc, a dokument prywatny stanowi dowód tego że osoba która na tym dokumencie podpisała się złożyła oświadczenie o danej treści. Zarzucił, że złożony przez pełnomocnika powoda dokument w postaci umowy przelewu wierzytelności nr (...) zawiera liczne braki ponieważ poszczególne artykuły zostały podane z pominięciem ich treści np. art. 13,14, 17 ,16 w 10 zamieszczono tylko dwa punkty omijając 7 pozostałych itd. Ponadto dokument, który rzekomo ma wykazywać wierzytelność objętą pozwem nie jest opisany i budzi wątpliwości, czy stanowi element składowy załącznika nr 2. Ponadto, jak wskazał pełnomocnik pozwanego, pełnomocnictwo udzielone (...) S.A. przez (...) Towarzystwo Funduszków Inwestycyjnych S.A. zostało udzielone przez A. L., który nie jest wykazany jako prokurent w wyciągu z rejestru funduszu inwestycyjnego nr (...), dlatego powód nie wykazał prawidłowej reprezentacji nabywcy wierzytelności.

W dniu 5.04.2016r. Sąd Rejonowy w T. wydał wyrok, którym oddalił powództwo w całości i zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu. Podstawą wydania wyroku były następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 19 maja 2010r. (...) Bank S.A. w W. (KRS nr (...)) i (...) Sp. z o.o. w M. podpisali umowę kredytu nr (...). Bank udzielił spółce z M. kredytu w łącznej wysokości 48 394, 68 zł, między innymi na sfinansowanie zakupu pojazdu marki M. (...). Pismem z dnia 15 maja 2012r. (...) Bank S.A. w W. wypowiedział (...) Sp. z o.o. w M. umowę kredytu nr (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Spółka (...) odebrała wypowiedzenie dnia 25 maja 2012r. W dniu 05 listopada 2013r. (...) Bank S.A. w W. wystawił przeciwko (...) Sp. z o.o. w M. bankowy tytuł egzekucyjny z tytułu zaciągniętego kredytu nr (...) w tym tytułem 1/ należności głównej 27 110, 06 zł wraz z dalszymi odsetkami umownymi liczonymi od dnia 06 listopada 2013r., 2/ odsetek umownych 2 205, 00 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 06 listopada 2013r., 3/ odsetek karnych 8 178, 03 zł oraz 4/ opłat i innych prowizji 2 289, 63 zł. Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2013r. sygn. akt V G Co 203/13, Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy w T. nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez (...) Bank S.A. w W. przeciwko (...) Sp. z o.o. w M. Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego – bankowego tytułu opatrzonego klauzulą wykonalności (...) Bank S.A. w W. skierował egzekucje przeciwko (...) Sp. z o.o. w T. następcy prawnemu (...) Sp. z o.o. w M. (KRS nr (...)). Postanowieniem z dnia 12 lutego 2015r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w M. A. J. umorzył postępowanie egzekucyjne Km (...) wobec bezskuteczności egzekucji. Z dniem 04.01.2010r. na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 ksh nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. (spółka przejmowana) z (...) Bank S.A. (spółka przejmująca). Na podstawie art. 494 § 1 ksh (...) Bank S.A. wstąpiła z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A. Z dniem 1.06.2012r. na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 ksh nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (spółka przejmowana) na (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (spółka przejmująca). Na podstawie art. 494 § 1 ksh (...) Bank S.A. wstąpił z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A. Z dniem 1.06.2012r. (...) Bank S.A. zmieniła nazwę na (...) Bank S.A. W dniu 19 grudnia 2014r. (...) Bank S.A. w W. (KRS nr (...)) i (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. – reprezentowany przez (...) S.A. w W. i (...) S.A. we W., którym to podmiotom udzielił w imieniu (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. pełnomocnictw (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. w W., podpisali umowę przelewu wierzytelności Nr (...). W umowie w § 2 ust. 2, (...) Bank S.A. w W. zbył na rzecz (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wierzytelności wymienione w Załączniku Nr 1 oraz w Załączniku Nr 2 do umowy wraz z zabezpieczeniami za cenę i na warunkach określonych w umowie. Pod umową podpisały się osoby uprawnione do reprezentacji (...) S.A. w W. i (...) S.A. we W. oraz (...) Bank S.A. w W.. Pismem z dnia 19 grudnia 2014r. (...) Bank S.A. w W. poinformował (...) Sp. z o.o. w T. o sprzedaży wierzytelności z umowy kredytu w łącznej wysokości 42 956, 12 zł wg stanu na dzień 30 listopada 2014r. Pismem z dnia 23 stycznia 2015r. (...) Wierzytelności Niestandaryzowany

Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wezwał (...) Sp. z o.o. w T. do zapłaty kwoty 43 508, 72 zł wg stanu na koniec stycznia 2015r. Oceniając od strony prawnej powództwo sąd rejonowy wskazał, że niezasadny jest zarzut dotyczący przedawnienia roszczenia. Pozew został przez powoda wniesiony do Sądu w dniu 11 czerwca 2015r. W okolicznościach przedmiotowej sprawy, przy uwzględnieniu faktu, że umowa kredytu została rozwiązana z pozwanym z końcem miesiąca czerwca 2012r. a nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu przeciwko pozwanemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nastąpiło w dniu 16 grudnia 2013r., stwierdzić należy, że roszczenie powoda nie uległo przedawnieniu. Niezasadny okazał się również zarzut pozwanego, że powód nie wykazał prawidłowej reprezentacji nabywcy wierzytelności, albowiem A. L. nie jest wykazany jako prokurent w wyciągu z rejestru funduszu inwestycyjnego nr (...). Analiza wszystkich dokumentów załączonych przez powoda do akt sprawy potwierdza prawidłową reprezentację stron umowy przelewu wierzytelności w tym zbywcy wierzytelności i podmiotów którym powód udzielił stosownych pełnomocnictw do zawarcia w jego imieniu umowy przelewu wierzytelności ze zbywcą tych wierzytelności oraz prawidłową reprezentację powoda w dacie udzielania pełnomocnictw podmiotom, które następnie reprezentując powoda podpisały umowę przelewu wierzytelności ze zbywcą wierzytelności. Za trafny uznał zarzut pozwanego dotyczący nienależytego wykazania i udowodnienia żądania pozwu. W sprawie bezspornym był fakt, że pomiędzy pozwanym a (...) Bank S.A. w W. doszło do zawarcia umowy kredytu nr (...). Zdaniem Sądu nie zostało natomiast wykazane, aby wierzytelność z tego tytułu przeszła w drodze umowy przelewu (sprzedaży) wierzytelności na rzecz powoda. Dokumentem wykazującym przejście uprawnień może być zarówno oryginał, jak i poświadczony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego lub adwokata odpis umowy wierzytelności. Niemniej jednak odpis ten winien być kompletny, odzwierciedlać całą treść dokumentu, wskazywać i w sposób dostateczny identyfikować poszczególne wierzytelności objęte umową cesji. W aktach przedmiotowej sprawy taki dokument nie zalega. Na udowodnienie roszczenia pozwu powód przedłożył odpis umowy przelewu wierzytelności z dnia 19 grudnia 2014r. potwierdzony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego, poświadczony wyciąg

z wykazu wierzytelności objętych umową o przelew wierzytelności. W oparciu o te dokumenty niemożliwym jest jednak ustalenie i zweryfikowanie, czy w rzeczywistości doszło do przeniesienia wierzytelności wynikającej z ww. umowy kredytu. Umowa przelewu wierzytelności nr (...) zawiera liczne braki ponieważ poszczególne artykuły zostały podane z pominięciem ich treści np. art. 13, 14, 17,16 , w art. 10 zamieszczono tylko dwa punkty omijając 7 pozostałych itd. Umowa przelewu wierzytelności jest więc niekompletna. Należy również zwrócić uwagę na dołączony do akt wyciąg z wykazu wierzytelności objętych umową o przelew wierzytelności, który jak sam przyznał pełnomocnik powoda składa się ze strony tytułowej, strony ostatniej z podpisami stron umowy przelewu wierzytelności i strony – jak to określił pełnomocnik powoda – indywidualizującej wierzytelność pierwotnego wierzyciela od pozwanego przelaną na powoda. Słuszne są twierdzenia pozwanego, że budzi wątpliwości, czy kserokopie dokumentów załączonych do pozwu stanowią element składowy załącznika nr 2 do umowy przelewu wierzytelności nr (...). Wyciąg ten został sporządzony

w sposób jednostronny i dowolny przez powoda. Powód nie przedłożył natomiast w procesie oryginału zestawienia wierzytelności czy też chociażby jej kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem. Zestawienie wierzytelności umieszczone w załączniku nr 2 umowy stanowi jej integralną część, bez której umowa nie jest kompletnym i wiarygodnym dokumentem świadczącym o zakupie przez powoda wierzytelności od ich zbywcy. Załączony do pozwu dokument w postaci „ Załącznik nr 2 - Zestawienie Wierzytelności Pozostałych – do Umowy Przelewu (...) Nr (...) z dnia 19 grudnia 2014 r. zawartej między (...) Bank S.A. a O. (...) z całą pewnością nie jest poświadczonym za zgodność z oryginałem dokumentu z uwagi na fakt, iż oryginał dokumentu z pewnością nie jest w połowie pusty. Pozostałe dokumenty przedłożone przez powoda w tym skierowane do pozwanego zawiadomienie o cesji i wezwanie do zapłaty również nie stanowią dowodu na okoliczność przysługiwania powodowi prawa do wierzytelności z tytułu ww. kredytu. Co najwyżej potwierdzają one sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te, w razie ich kwestionowania przez stronę przeciwną (tak ja to miało miejsce w niniejszej sprawie), powinien wykazać fundusz odpowiednimi dowodami, zgodnie z ciężarem dowodu wnikającym z art. 6 kc (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2013r. V CSK 329/12, Lex 1375500). Dla konieczności udowodnienia słuszności żądania pozwu powód winien wobec tego dowieść, że do przejścia na jego rzecz wierzytelności (...) Bank S.A. wobec (...) Sp. z o.o. w likwidacji doszło w drodze powoływanej już umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 19 grudnia 2014r. W realiach przedmiotowej

sprawy to na powódzie ciążył obowiązek wykazania podstawy faktycznej i prawnej dochodzonego roszczenia, a więc faktu przysługiwania wierzytelności wobec pozwanego, któremu powód nie sprostał. W ocenie sądu I instancji kwoty dochodzone pozwem nie zostały udowodnione co do zasady i co do wysokości. Jako przykład nie posłuży kwota należności głównej dochodzona pozwem tj. 27.110,06 zł. Z uzasadnienia pozwu wynika, iż jest to kwota nieopłaconego kapitału z datą wymagalności 2012-08-10 (k. 6 – 30 v). Z umowy kredytu Nr (...) z dnia 19 maja 2010 r. wynika, że (...) Bank S.A. w W. udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 48.394,68 zł (vide k.82). Powód nie wykazał ile pozwany spłacił rat kredyty i na jaką kwotę. W piśmie z dnia 15 maja 2012 r. zatytułowanym "Wypowiedzenie umowy kredytu" (...) Bank S.A. zaległe należności kapitałowe określono na kwotę 6.589,47 zł (k. 85 – 87). Sporządzając w dniu 5 listopada 2013 r. Bankowy tytuł egzekucyjny (...) Bank S.A. określił wymagalne zadłużenie pozwanego na kwotę 39.782,72 zł w tym należność główna (nieopłacony kapitał stanowił kwotę 27.110,06 zł (k.113)). Oznacza to że pomiędzy 15 maja 2012 r. (Data wypowiedzenia umowy kredytu) a 5 listopada 2013 r. (data sporządzenia bankowego tytułu egzekucyjnego) należność główna wzrosła z kwoty 6.589,47 zł do 27.110,06 zł czyli o 411%. W pkt 3 bankowego tytułu egzekucyjnego widnieje kwota 8.178,03 zł z tytułu odsetek umownych za opóźnienie naliczone w wysokości 24 w skali roku już od 31 stycznia 2012 r. do 9 maja 2012 r. tymczasem w piśmie z dnia 15 maja 2012 r. (wypowiedzenie umowy kredytu) nie ma w ogóle wzmianki o odsetkach karnych (k. 108, 114). W pozwie powód należności z tytułu odsetek karnych określa w kwotach: 12.662,98 zł i 1.565,70 zł.

Powód jednak w żaden sposób nie wykazał na jakiej podstawie prawnej zostały naliczone te kwoty oraz w jaki sposób je wyliczono (tj. od jakiej kwoty i za jaki okres i wg. jakiej stopy procentowej).

Identycznie sytuacja przedstawia się z pozostałymi należnościami.

Powyższy wyrok apelacją zaskarżył powód. Podniósł zarzuty naruszenia przepisów art. 231, 232 w zw. art. 6 kc oraz art. 233 § 1 kpc poprzez naruszenie przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów podczas gdy okoliczność przejścia wierzytelności na powoda została wykazana dokumentami załączonym do pozwu w postaci umowy cesji z załącznikiem nr 1 oraz dokumentacją bankową przekazaną przez poprzedniego wierzyciela oraz poprzez przerwienie na stronę powodową ciężaru wykazania zasobności i wysokości dochodzonego roszczenia, co do kwoty niespłaconego kapitału w warunkach blankietowego zaprzeczenia przez pozwanego zasadności roszczenia, podczas gdy fakt zawarcia kredytu nie był między stronami sporny.

Na tej podstawie wniósł o zmianę wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu za obie instancje.

Odpowiedź na apelację została złożona przez pozwanego po upływie ustawowego terminu wynikającego z art. 372 kpc, niemniej nie mogła zostać zwrócona czy odrzucona z uwagi na brak stosownych rygorów ustawowych. W konsekwencji sąd co najwyżej mógł pominąć i w istocie pominął twierdzenia i zarzuty pozwanego podniesione w tym piśmie procesowym. Na rozprawie pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu. Dodatkowo wskazał, iż z uwagi na pominięcia w tzw. odpisie umowy cesji niektórych punktów nie wiadomo, czy nie miał miejsca np. cesja warunkowa czy zwrotna.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda w pełni zasługiwała na uwzględnienie. Sąd rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, lecz niewłaściwie ocenił od strony prawnej ciężar dowodu, jak legitymację czynną powoda. Niewłaściwie też z przekroczeniem zasad art. 233 § 1 kpc ocenił materiał dowodowy w sprawie. Przede wszystkim w sprawie został wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny na poprzednika prawnego, któremu sąd nadał klauzulę wykonalności i na tej podstawie komornik sądowy prowadził p-ko pozwanemu nieskutecznie zresztą postępowanie egzekucyjne (z uwagi na brak majątku postępowanie zostało umorzone). Brak twierdzeń pozwanego, iżby na tamtym etapie składał powództwo przeciwegzekucyjne, w którym kwestionowałby swój dług co do zasady i wysokości. Postanowienie sądowe o nadaniu klauzuli wykonalności korzysta w zakresie treści w nim stwierdzonych z mocy dowodowej dokumentu urzędowego (art. 244 kpc), zatem to pozwany, jeżeli kwestionował swoje zadłużenie, winien fakt jego braku istnienia wykazywać (tak też SA w Poznaniu XII C 1877/15, SA w Warszawie VI ACa 260/15 i SN IV CSK 187/10). Umowa kredytu została

skutecznie z pozwanym rozwiązana z upływem 30-todniowego terminu wypowiedzenia, tj. w dniu 25.06.12r., zatem oczywistym jest, iż należności wskazane w piśmie wypowiadającym z dnia 15.05.12r. będą niższe niż należności w bankowym tytule, czy umowie cesji wierzytelności (w tych ostatnich powiększone o kwoty pozostałego do spłaty kapitału oraz odsetki dalsze narosłe z upływem czasu). Pozwany odebrał pismo wypowiadające w dacie 25.05.12r. , co sąd prawidłowo ustalił, zatem oczywistym jest, iż po pierwsze roszczenie powoda nie uległo przedawnieniu liczonemu od daty rozwiązania umowy kredytu na datę pozwu 11.06.15r., po drugie jeżeli pozwany twierdził, iż zadłużenie wynikające z w/w dokumentów jest niższe, winien to wykazać. Nie twierdził przy tym pozwany, iż powód oraz w jakim zakresie nieprawidłowo wyliczył kwoty składające się na żądanie pozwu. Dodać przy tym należy, iż kwota udzielonego kredytu była wyższa niż kwota kapitału wynikająca z bte czy z umowy cesji, a poszczególne kwoty żądania pozwu tzw. stałe: kwota kapitału i odsetki umowne pokrywały się z kwotami bte i umowy cesji, odsetki karne z biegiem czasu narosły , a ich wyliczenie przedstawił powód (k. 88), koszty tzw. wezwań i opłat 956,71 zł, objęte pozwem były niższe, niż kwota z bte, ale tożsame z treścią zał. 2 umowy cesji. Nie było przeszkód, by pozwany jeżeli nie zgadzał się z tym wyliczeniem , przedstawił własne w oparciu o swoją historię spłat i kalkulator odsetek. Przechodząc do umowy cesji , wprawdzie jest to dokument prywatny ze skutkiem dowodowym wynikającym z art. 245 kpc, niemniej obowiązkiem sądu jest ocena jego wiarygodności w zestawieniu z pozostałym materiałem dowodowym przy zastosowaniu reguł dowodzenia z kpc (art. 228 – 231 kpc) . Tzw. „odpis umowy cesji”, tj. poświadczony za zgodność przez radcę prawnego z oryginałem nie czyni tego odpisu niewiarygodnym li tylko z uwagi, iż zostały „wykropkowane” niektóre postanowienia umowy cesji. Oczywiście taki „odpis” nie odzwierciedla oryginału dokumentu, niemniej w tym przypadku nie sposób było odmówić temu dokumentowi wiarygodności w zakresie wykazania w tym procesie przez powoda następstwa prawnego na jego podstawie. Przede wszystkim wszystkie zapisy tych udostępnionych sądowi i stronie przeciwnej umowy cesji i zał. Nr 2 wskazują na bezwarunkową cesję praw, gdzie zapłata ceny za nabyte prawa nie miała wpływu na skuteczność nabycia tych praw. Nadto nie było podstaw, by założyć, że załącznik nr 2 nie stanowi załącznika wskazanego w § 2 i 3 umowy , skoro liczba nabywanych w zał. 2 wierzytelności wskazana w tych zapisach : 41.119 sztuk dokładnie odzwierciedla ilość wierzytelności wskazanych w załączniku. Wreszcie należało w ocenie całokształtu materiału dowodowego wziąć pod uwagę, iż zbywca wierzytelności G. B. pismem z dnia 19.12.2014r. zawiadomił dłużnika o w/w przelewie wierzytelności (k. 75) i kolejne wezwanie do zapłaty z dnia 23.01.15r. (k. 76) skierowane tym razem przez powoda do dłużnika o zapłatę z tytułu w/w umowy cesji wskazują, iż doszło do skutecznej cesji wierzytelności. Żaden bank , w sytuacji zwrotnej cesji nie pozwoliłby sobie na niepowiadomienie o tym dłużnika, przeciwnie, gdyby do takiej zwrotnej cesji doszło, podjąłby kroki faktyczne i prawne w zakresie wyegzekwowania wierzytelności. Słusznie też podnosił powód, iż dysponował on wszelkimi danymi pozwanego i dokumentami wystawionymi jeszcze na poprzedniego wierzyciela, co wskazuje, iż musiał je otrzymać od zbywcy, co wskazuje na skuteczność umowy cesji (art. 231 kpc). Uszło uwadze sądu I instancji, iż zgodnie z przepisem art. 511 kc przelew wierzytelności nie musi być dowiedziony umową w formie pisemnej; wystarczy , by przelew był stwierdzony pismem. Na takie pismo wskazuje pisemne zawiadomienie o cesji dokonane ze skutkiem prawnym z art. 512 kc i 515 kc. Zatem dłużnik jest wystarczająco chroniony sytuacji, gdyby spełnił swój dług na rzecz zbywcy (w razie sugerowanej przez pozwanego w kontekście zarzutu niewykazania przez powoda nabycia wierzytelności z umowy cesji i w razie tzw. cesji zwrotnej). W sprawie jednak pozwany w ogóle nie spłacił należności ani wobec banku, ani wobec powoda i w ogóle taki zarzut spłaty długu nie był podnoszony przez pozwanego. Skoro niespornym było, że pozwany kredyt zaciągnął, a wykazał powód, iż umowa kredytu została skutecznie wypowiedziana i sąd nadał klauzulę wykonalności bte, to ciężar dowodu, iż należności z tego tytułu nie istnieją (np. fakt spłaty kredytu) spoczywa na pozwanym. Tymczasem pozwany ograniczył się w istocie do podniesienia czysto procesowego zarzutu „niewykazania przez powoda co do zasady i wysokości swej wierzytelności”, a materiał dowody przedstawiony przez powoda , a również zmieniająca się linia obrony pozwanego (w sprzeciwie w upu zarzucał tzw. powagę rzeczy osądzonej, powołując się na postanowienie klauzulowe oraz , iż nie otrzymał zawiadomienia o cesji , czego nie podtrzymywał już w procesie) wskazują, iż były to zarzuty „blankietowe”, złożone wyłącznie na użytek tego procesu. Dlatego sąd II instancji, dzielając po ponownej ocenie całego materiału dowodowego w całości zarzuty apelacji, zmienił zaskarżony wyrok zgodnie z żądaniem pozwu na podst. art. 386 § 1 kpc. O kosztach procesu w obu instancjach orzekł na podst. art. 108 w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc. Na koszty w I instancji złożyły się: opłata od pozwu 557 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i minimalne wynagrodzenie radcowskie 2400 zł. Na koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym złożyły się : opłata od apelacji

2226 zł i minimalne wynagrodzenie radcowskie wg stawek obowiązujących na mocy Rozp. MS z dnia 22.10.2015r.,
jako że apelacja została wniesiona pod rządem już tego rozporządzenia.